

Paul Taffanel
Philippe Gaubert

17 EXERCITII
TEHNICE ZILNICE

Pentru Flaut

GRAF[®]ART

Scurtă prefață

Claude-Paul Taffanel (16 septembrie 1844 – 21 noiembrie 1908) a fost flautist, dirijor și pedagog francez, considerat fondatorul școlii franceze de flaut.

Născut la Bordeaux, Taffanel a primit primele lecții de flaut de la tatăl său la vârsta de nouă ani. La vârsta de zece ani a susținut primul său concert, iar apoi începe studiul cu Vincent Dorus la Conservatorul din Paris. Odată ce a absolvit, în 1860, la vârsta de șaisprezece ani, a câștigat primul dintre multele premii pentru interpretarea la flaut. Taffanel și-a construit o carieră de peste 30 de ani atât ca solist, cât și ca instrumentist în orchestră; a făcut turnee pe scară largă în Europa, devenind cel mai cunoscut flautist al timpului său.

În 1893, devenit profesor de flaut la Conservator, a revizuit repertoriul institutului și metodele de predare, restructurând formatul tradițional de masterclass pentru a oferi studenților atenție individuală. El și-a instruit studenții să cânte într-un stil nou, mai fin, care includea un vibrato ușor și atent modulat. Începând din 1894, el a readus în prim-plan lucrări de Johann Sebastian Bach și alți compozitori ai secolului al XVIII-lea.

A fondat *Société de musique de chambre pour instruments à vent* în 1879, și astfel a reînviat muzica pentru suflători de Mozart și Beethoven, încurajând în același timp compoziția multor lucrări noi, inclusiv *Petite symphonie* a lui Charles Gounod. Taffanel a fost, de asemenea, un compozitor fluent pentru flaut și cvintetul de suflători, scriind mai multe piese considerate parte a repertoriului standard de flaut astăzi.

Taffanel a murit la Paris în 1908, la vârsta de 64 de ani.

Philippe Gaubert (5 iulie 1879 – 8 iulie 1941) a fost un flautist, dirijor și compozitor francez. S-a născut în Cahors, dar s-a mutat la Paris împreună cu părinții săi când avea șase ani. Mama lui, care lucra ca menajeră, făcea curat ocazional în apartamentul lui Paul Taffanel, care a început să-l învețe pe Philippe flaut. În 1893, Gaubert a început să studieze flautul la Conservatorul din Paris (cu Taffanel).

A devenit unul dintre cei mai importanți muzicieni francezi între cele două războaie mondiale. După o carieră proeminentă ca flautist la Opera din Paris, a fost numit în 1919, la vârsta de patruzeci de ani, în trei funcții care l-au plasat în centrul vieții muzicale franceze: Profesor de flaut la Conservatorul din Paris (profesorul lui Marcel Moyse), Dirijor principal al Operei din Paris, Dirijor principal al Orchestrei Societății de Concerte ale Conservatorului.

În 1907, a participat la prima interpretare a *Introduction et allegro pour harpe, flûte, clarinette et quatuor* de Maurice Ravel. Printre înregistrările sale în calitate de dirijor se remarcă cea a *Simfoniei în re minor* a lui César Franck (cu implicarea Conservatorului).

În 1941, Gaubert a murit la Paris în urma unui accident vascular cerebral.

Metoda pentru flaut a lui Taffanel, *17 Grands exercices journaliers de mécanisme*, a fost terminată după moartea sa de către Gaubert cu ajutorul lui Louis Fleury, și el fost elev al lui Taffanel.

Cele 17 exerciții de tehnică trebuie să fie studiate zilnic pentru a perfecționa tehnica și acuratețea intonației. În această metodă progresivă se evidențiază importanța acurateții sunetului, idee care trebuie să fie permanent în mintea celui care studiază, încercând să-și îmbunătățească tehnica.

Exercițiul nr. 1

A se studia cu fiecare dintre variantele propuse.

10 numbered musical staves (1-10) showing different rhythmic and melodic variations of the exercise. Each staff contains a sequence of notes with various accents and phrasing.

Repriza la octava

Ten musical staves showing the exercise repeated at the octave. The first staff is marked with a repeat sign and a double bar line. The subsequent staves show the exercise in different keys: D major, C major, B major, A major, G major, F major, E major, D major, C major, and B major.

Exercițiul nr. 3 A - Game

A se studia cu fiecare dintre variantele propuse.

The image displays eight variations of a melodic exercise, numbered 1 through 8. Each variation is written on a single staff in treble clef with a 4/4 time signature. The exercise begins with a sequence of quarter notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Variation 1 introduces a slur over the last four notes (G4, A4, B4, C5). Variation 2 adds a slur over the first four notes (C4, D4, E4, F4). Variations 3 and 4 show different rhythmic groupings of the notes. Variations 5 through 8 progressively increase the complexity by adding eighth and sixteenth notes, creating a more intricate melodic line. The final variation (8) concludes with a whole note C4.

Exercițiul nr. 4

A se studia cu fiecare dintre variantele propuse.

The image displays a musical score for Exercise No. 4, consisting of eight numbered variations of a melodic exercise. The first two variations (1 and 2) are in a major key and feature a simple eighth-note pattern. Variations 3 and 4 introduce a dotted eighth note. Variations 5 and 6 use a dotted quarter note. Variations 7 and 8 are in a minor key and feature a dotted eighth note. The score is written in treble clef and includes a key signature change to one flat (B-flat) for the final two variations. The exercise is divided into two main sections: the first section (variations 1-4) is in a major key, and the second section (variations 5-8) is in the relative minor key, labeled "Relativa minoră". The final two variations (7 and 8) are labeled "Minor".

Exercițiul nr. 5 - Game cromatice

A se studia cu fiecare dintre variantele propuse.

1 2 3 4 5

6 7 8 9 10

A

B

C

D